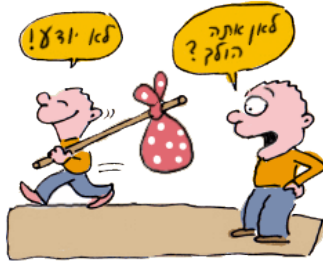

ויאמר ה' אל-אברהם, לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל-הארץ, אשר אראך:
 (בראשית י"ב 1)

אמר רבי יהושע בן חנניה: מימי לא נצחני אדם חוץ מאשה תינוק ותינוקת....
 תינוקת מאי היא?
 פעם אחת הייתי מהלך בדרך, והיתה דרך עוברת בשדה, והייתי מהלך בה.
 אמרה לי תינוקת אחת: רבי, לא שדה היא זו?
 אמרתי לה: לא, דרך כבושה היא.
 אמרה לי: ליסטים [שודדים] כמותך כבושה.

תינוק מאי היא?
 פעם אחת הייתי מהלך בדרך וראיתי תינוק יושב על פרשת דרכים.
 ואמרתי לו: באיזה דרך נלך לעיר?
 אמר לי: זו קצרה וארוכה וזו ארוכה וקצרה.
 והלכתי בקצרה וארוכה.
 כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפין אותה גנות ופרדיסין. חזרתי לאחורי,
 אמרתי לו: בני, הלא אמרת לי "קצרה".
 אמר לי: ולא אמרתי לך "ארוכה"?
 תלמוד בבלי, מסכת עירובין, דף נג, עמוד ב

הדרך, המסע/ קונסטנדינוס קוואפיס

כי תצא בדרך אל איתקה
 שאל כי תארך דרךך מאד
 מלאה בהרפתקאות, מלאה בדעת.
 אל תירא את הלסטריגונים ואת הקיקלופים
 אל תירא את פוסידון המשתולל.
 לעולם לא תמצאם על דרךך
 כל עוד מחשבותיך נישאות,
 ורגש מעולה מפעים את נפשך ואת גופך מנהיג.
 לא תתקל בלסטריגונים ובקיקלופים ולא בפוסידון הזועם,
 אלא אם כן תעמידם לפניך נפשך.

...עלייך לבקר בהרבה ערי מצרים
 ללמוד, ללמוד מאלה היודעים.
 וכל הזמן חשוב על איתקה
 כי יעודך הוא להגיע שמה.
 אך אל לך להחיש את מסעך
 מוטב שימשך שנים רבות.
 שתגיע אל האי שלך זקן עשיר
 בכל מה שרכשת בדרך.
 אל תצפה שאיתקה תעניק לך אושר.

איתקה העניקה מסע יפה
 אלמלא היא לא היית כלל יוצא לדרך.
 יותר מזה היא לא תוכל לתת.
 והיה כי תמצאנה ענייה- לא רמתה אותך איתקה.
 וכאשר תשוב, ואתה חכם, רב נסיון,
 תוכל אז להבין מה הן איתקות אלה.

על הרים / רוברט פירסיג

על הרים יש לטפס מתוך מאמץ קטן ככל האפשר, בלי התלהבות
 יתרה. האמת של טבעך העצמי היא הצריכה להכתיב לך את הקצב.
 אם אתה קצר רוח- הגבר את הקצב,
 אם אתה נעשה קצר נשימה- האט.
 יש להעפיל בהר מתוך איזון בין קוצר רוח לקוצר נשימה.
 אז, כאשר אינך מקדים לחשוב על דברים,
 פוסקים צעדיך מהיות אמצעי להשגת המטרה,
 וכל אחד מהם נעשה למאורע בפני עצמו.
 חיים הנחיים רק למען איזושהי מטרה עתידה- הם חיים רדודים.
 צלעות הר הן המזינות את החיים ולא פסגתו. עליהן מתרחשות
 צמיחתן של דברים. אולם, כמובן, ללא הפסגה לא תוכלנה להתקיים
 צלעות ההר-הפסגה היא המגדירה את מהותן של הצלעות.
 (זן ואומנות אחזקת האופנוע)

בדרך/ חנה סנש

קול קרא והלכתי,
 הלכתי כי קרא הקול.
 הלכתי לבל אפול,
 אך על פֶּרֶשֶׁת דְּרָכִים
 סַתְמָתִי אֲזִי בְּלוֹבֵן הַקָּר
 וּבְכִיתִי כִּי אֲבַדְתִּי דְּבָר.

חנה סנש, ללא שפה – שירים,
 הוצאת הקיבוץ המאוחד תשל"ח, עמ' 20